

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 2211010529
Dátum vydania rozhodnutia: 10.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2211010529.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného M. I. pre pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 10. apríla 2019 v Bratislave dovolanie obvineného M. I. podaného prostredníctvom ustanoveného obhajcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 18. októbra 2016 sp. zn. 6 To 45/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. I. sa odmieta .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 4. marca 2015, sp. zn. 1 T 179/2011 boli obvinení J. I. spolu s M. I. uznaní za vinných v bodoch I./ a II./ z pokračovacieho zločinu vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

I./ dňa 16. marca 2011 v čase okolo 12.30 hod. v Dunajskej Strede v časti E. pred obytným blokom č. XXXX/XX., začali vypiskovať, na čo poškodený O. F. vyšiel na balkón bytu na prízemí obytného domu, následne mu obvinený M. I. uviedol, že mu dlží 80,- € za sexuálny styk s jeho priateľkou, ktorú mu priviedli, na čo poškodený O. F. uviedol, že žiadne peniaze mu nedá, nakoľko k sexuálnemu styku s jeho priateľkou nedošlo, načo obvinený J. I. uviedol, že požadovanú finančnú hotovosť dlží jemu a keď peniaze do 18.00 hod. nebudú, tak bude zle, že ho dá vyhodiť z podnájmu a vyvráti mu črevá, že nevie s kým si začal, ale dozvie sa to, následne sa dali na odchod, pričom mu ešte uviedli, že sa ešte vrátia,

II./ dňa 17. marca 2011 v čase o 18.30 hod. v meste Dunajská Streda, na ulici pri pohostinstve zv. K., obvinený M. I. zakričal na poškodeného O. F., ktorý nereagoval a kráčal ďalej, následne ho na M. ceste, pri kruhovom objazde, pri J. dobehol a spýtal sa ho, že čo je s tými 80-imi Eurami, následne na miesto prišiel na bicykli i obvinený J. I. a poškodenému povedal, že má pol hodiny na to, aby mu priniesol peniaze, ak nie tak zomrie, vtedy si poškodený všimol, že obvinený J. I. má v ruke zavretý rozkladací nôž čiernej farby dlhý cca 12 cm, s ktorým sa začal hrať tak, že ho otváral a zatváral, poškodený im

následne povedal, že peniaze vypýta od matky a o pol hodinu sa stretnú pri J. v Dunajskej Strede, následne sa rozišli, po čom poškodený uvedenú skutočnosť zo strachu o život a zdravie oznámil policii.

Za to boli obvinení M. I. spolu s J. I. odsúdení podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. pri použití § 38 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, a to pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 2 T 77/2011 z 4. júla 2011 vo výroku o treste u obvineného M. I. a rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2 T 19/2013 z 6. marca 2013 vo výroku o treste u obvineného J. I..

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného M. I. zaradil pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného J. I. zaradil pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 4 Tr. zák. súd obvinenému M. I. uložil aj protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd u obvineného J. I. uložil aj trest prepadnutia veci: 1 ks noža v prospech štátu.

Proti tomuto rozsudku zahlásili obvinení J. I. a M. I. priamo na hlavnom pojednávaní odvolania (č.l. 420), ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov (č.l. 429-430, 444-448). Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Trnave na verejnom zasadnutí 18. októbra 2016 uznesením, sp. zn. 6 To 45/2015 (č.l. 518), ktorým podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených J. I., nar. XX.XX.XXXX a M. I., nar. XX.XX.XXXX zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 18. októbra 2016, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Trnave.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený J. I. prevzal 7. decembra 2016, obhajca 7. decembra 2016, obvinený M. I. 7. decembra 2016, a prokurátor prevzal rozhodnutie dňa 6. decembra 2016 (č.l. 523).

Okresný súd Dunajská Streda dňa 11. marca 2019 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. I., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza (č.l. 609-614). Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 28. novembra 2018 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, h/, i/ Tr. por.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že od začiatku trestného stíhania popiera spáchanie skutku a jeho výpoveď bola potvrdená aj svedkami, ktorí bez pochybností vypovedali v jeho prospech. Obvinený spochybňoval výpoveď poškodeného, ako aj ním navrhnutých svedkov, ktorí taktiež vypovedali v jeho prospech. Súdy podľa obvineného prihliadli iba na výpoveď poškodeného, napriek tomu, že žiadny iný dôkaz nebol zabezpečený, pričom išlo iba o tvrdenie proti tvrdeniu, pričom súdy sa nevysporiadali s jeho výpoveďou a nevysvetlili, prečo uverili iba poškodenému.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. obvinený namietal, že mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby s poukazom na § 34 ods. 2 Tr. zák.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uviedol, že jeho konanie nenapĺňa skutkovú podstatu žalovaného zločinu, prípadne ak poškodený pociťoval obavu o zdravie z jeho konania, tak prichádza do úvahy prekvalifikovanie skutku na trestný čin podľa § 360 ods. 1 Tr. zák.

Záverom dovolania obvinený navrhol, aby dovolací súd rozsudkom rozhodol, že rozsudkom (správne uznesením) Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6 To 45/2015 z 18. októbra 2016 a v konaní, ktoré mu

predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 9, ods. 10 Tr. por., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 43 Tr. zák., § 44 Tr. zák., § 34 ods. 2 Tr. zák. a článku 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v neprospech obvineného. Napadnutý rozsudok sa zrušuje. Zrušuje sa aj rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp zn. 1 T 179/2011 zo 4. marca 2015. Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu Dunajská Streda sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Uvedenú možnosť vyjadriť sa využil okresný prokurátor, ktorého vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené 4. februára 2019 (č.l. 616-617). V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. prokurátor uviedol, že za porušenie práva na obhajobu nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, 11 Tr. por., ako aj vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Súd totiž rozhoduje sám o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. okresný prokurátor uviedol, že zo skutkov obsiahnutých v odsudzujúcom rozsudku jednoznačne vyplýva, že obvinení naplnili znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu vydierania spolupáchateľstvom podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a preto nedošlo pri aplikácii hmotnoprávných ustanovení k žiadnemu pochybeniu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vyjadrenie prokurátora bola zaslané na vyjadrenie obvinenému aj jeho obhajcovi, ktorí na vyjadrenie prokurátora do konania neverejného zasadnutia nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd) opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako "ďalšie" odvolanie.

V posudzovanej veci ako prvý obvinený uplatnil dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Dovolateľom uvádzaný dovolací dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu

najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby. V posudzovanej veci bolo obvinenému vyšetrovateľom dňa 18. marca 2011 vznesené obvinenie pre skutok právne posúdený ako zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. (v bode II.) a zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1 Tr. zák. (v bode I), pričom nešlo o prípad povinnej obhajoby. Neskôr bol obvinenému dňa 31. augusta 2011 ustanovený obhajca JUDr. Ladislav Pongrácz, ktorý obvineného následne zastupoval a zúčastňoval sa úkonov trestného konania, podával návrhy na doplnenie dokazovania, ďalej ho zastupoval a zúčastňoval sa spolu s ním hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí, kde mali možnosť využívať svoje procesné práva, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonávaným dôkazom, teda k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu v prípade obvineného nedošlo.

Vzhľadom k námietkam ohľadne spochybňovania výpovede poškodeného je potrebné uviesť, že právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. treba chápať ako vytvorenie podmienok na plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.). Za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. (R 7/2011)

Zo spisového materiálu vyplýva, že obhajoba obvineného bola po celý čas trestného konania riadne zabezpečená, a preto námietky dovolateľa nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V rámci dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa, obvinený namietal, že mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom neuviedol konkrétne skutočnosti, pre ktoré by mu mal byť uložený trest mimo sadzby.

Vzhľadom k námietkam je potrebné poukázať na skutočnosť, že tieto nie sú spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod, nakoľko v danom prípade možno podať dovolanie len na základe jedného z dôvodov, a to, že obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo obvinenému bez uložení taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa, pričom okresný súd správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď obvinenému uložil nepodmienečný trest v zmysle napadnutého rozsudku.

Z ustáleného skutkového stavu vyplýva, že obvinený spáchal v bodoch I./ a II./ pokračovací zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a okresný súd obvinenému uložil súhrnný trest správne a v súlade so zákonom po zohľadnení všetkých kritérií v súlade s § 34 Tr. zák., ako aj osoby obvineného a jeho predchádzajúcich odsúdení, nakoľko trest bol obvinenému uložený v rámci zákonom ustanovenej zvýšenej trestnej sadzby, a to bližšie k dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby, aj napriek tomu, že obvinený bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Napokon dovolateľ vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie

založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie.

Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu dovolateľ uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaneho dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Skôr ako o právnu námietku ide o skrytú snahu vyhodnotiť vykonané dôkazy a skutkový stav v prospech obvineného.

K namietaniu nepreukázania subjektívnej stránky obvineného je potrebné poukázať na stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 39/2010 v zmysle ktorého dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia.

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a

druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal pochybnosti o vierohodnosti vykonaných dôkazov, pričom sa stotožnil s názorom okresného aj krajského súdu, ako aj s názorom prokurátora, pretože námietky obvineného nie sú spôsobilé naplniť ani uvedený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného, posúdeného v bodoch I./ a II./ ako pokračovací zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna, pričom zmena právnej kvalifikácie nie je prípustná.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, h/, i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. I. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.